यदासिसृक्षुरित्यादिनिर्देशात्प्रतीतंकालपारतंत्र्यंवारयन् प्रधानपुरुषपारतंत्र्यमपिवारयति कालमिति हेनरदेव अजः अजन्मा प्रधानपुंभ्यांनिमित्तभूताभ्यांसत्यकृत् अमोघकर्ता ईशःतयोःसहकारित्वेनआश्रयभूतम् चरंतंवर्तमानंकालंस्वयमेवसृजति स्वचेष्टारूपत्वात्कालस्यनतत्पारतंत्र्यमित्यर्थः तथाऽपिप्रस्तुतेकिमायातंतत्राह यएषकालःसत्त्वमेधयतिवर्धयति अतोहेतोः ईशिताऽपिसत्वप्रधानंसुरानीकंदेवसमूहमेधयतीव तत्प्रत्यनीकानसुरान् सुरप्रतिपक्षान् प्रमिणोति हिनस्तिचेत्यन्वयः उरुप्रभूतंश्रवःकीर्तिर्यस्यसः कालशक्तिक्षुभितगुणगतंवैषम्यमिहसन्निधिमात्रेणत

कालंचरंतंसृजतीशआश्रयंप्रधानपुंभ्यांनरदेवसत्यकृत् ॥ यएषराजन्नपिकालईशितासत्त्वंसुरानीकमिवैधयत्यजः ॥ तत्प्रत्यनीकानसुरान्सुरप्रियोरजस्तमस्कान्प्रमिणोत्युरुश्रवाः ॥ ११ ॥ अत्रैवोदाहृतःपूर्वमितिहासःसुरर्षिणा ॥ प्रीत्यामहाक्रतौराजन्पृच्छतेऽजातशत्रवे ॥ १२ ॥ दृष्ट्वामहाद्भुतंराजाराजसूयेमहाक्रतौ ॥ वासुदेवेभगवतिसायुज्यंचेदिभूभुजः ॥ १३ ॥ तत्रासीनंसुरऋषिंराजापांडुसुतःक्रतौ ॥ पप्रच्छविस्मितमनामुनीनांशृण्वतामिदम् ॥ १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच अहोअत्यद्भुतंह्येतद्दुर्लभैकांतिनामपि ॥ वासुदेवेपरेतत्त्वेप्राप्तिश्चैद्यस्यविद्विषः ॥ १५ ॥ एतद्वेदितुमिच्छामःसर्वएववयंमुने ॥ भगवन्निंदयावेनोद्विजैस्तमसिपातितः ॥ १६ ॥ दमघोषसुतःपापआरभ्यकलभाषणात् ॥ संप्रत्यमर्षीगोविंदेदंतवक्रश्चदुर्मतिः ॥ १७ ॥ शपतोरसकृद्विष्णुंयद्ब्रह्मपरमव्ययम् ॥ श्वित्रोनजातोजिव्हायांनांधंविविशतुस्तमः ॥ १८ ॥ कथंतस्मिन्भगवतिदुरवग्राहधामनि ॥ पश्यतांसर्वलोकानांलयमीयतुरंजसा ॥ १९ ॥

दधिष्ठातरिस्फुरतीतिप्रकरणार्थः ॥ ११ ॥ तदानींतयोःनसुरपक्षपातेनवधः किंतु ब्रह्मशापेनआसुरींयोनिंप्राप्तयोः अनुग्रहार्थएवेतिवक्तुमितिहासमुपक्षिपति अत्रैवेति अत्रद्वेषादिरहितस्यापिदैत्यवधेनारदेनइतिहासःप्रस्तावितः ॥ १२ ॥ चेदिभूभुजः शिशुपालस्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ एकांतभक्तानामपिदुर्लभाप्राप्तिर्विद्विषोजातेत्येतदद्भुतंहि ॥ १५ ॥ तस्यतुवेनवन्नरकपातएवोचितइत्याह भगवन्निंदयेति तमसि नरके ॥ १६ ॥ दमघोषस्यसुतः शिशुपालः कलभाषणात्कोमलभाषणमारभ्य संप्रतिअधुनाऽपिअमर्षीक्रोधीमत्सरीच ॥ १७ ॥ श्वित्रः श्वेतकुष्ठम् ॥ १८ ॥ दुरवग्राहं दुःप्रापं धामस्वरूपंयस्यतस्मिन् लयंसायुज्यमीयतुर्जग्मतुः अभूतस्यापिदंतवक्रलयस्यतज्जातकप्रामाण्येनसिद्धवन्निर्देशः ॥ १९ ॥